

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 63. Epistolæ S. Bernardi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. *succrescere, florere, & uberrimos fructus*
A.C. 1140. *dare conspiceres. Quædam autem de re-*
jectis a nobis Capitulis ad te misimus, ut
facilius ex ungue leonem æstimes.

Bern. ep.
 191.

Ceterum Samson Archiepiscopus Re-
 mensis, qui Concilio Senonensi interfue-
 rat, alteram de hac causa ad Papam de-
 dit epistolam, seu verius a S. Bernardo
 concinnari iussit, cui tres Remensis Archi-
 episcopi Suffraganei subscripserunt Josse-
 linus Sueffionensis, Geofridus Catalau-
 nensis, & Alvisus Attrebatensis. In exor-
 dio dicit, hanc rem prolixius in epistola
 Domini Senonensis tractari. Et addit de
 Abaelardo: *Cum in conspectu Episcopo-*
rum ab Abbate Clarævallis argueretur,
nec confessus est nec negavit, sed a loco
& Judice, quem ipse sibi elegerat, nec læ-
sus, nec gravatus ad Sacram Sedem appel-
lavit. Episcopos vero Sedis tuæ Reveren-
tia permovit, ut nihil in ejus personam
agerent, sed tantummodo Capitula libro-
rum ejus, a Sanctis Patribus condemnata,
ne morbus latius serperet, confixerunt.
Quia ergo homo ille multitudinem trahit
post se, & populum sibi credentem habet,
necessè est, ut huic contagio celeri remedio
occurras.

§. LXIII.

Epistolæ S. Bernardi.

Sanctus Bernardus suo quoque nomine
 in

in Abaelardi causa complures epistolas Sæcul. XII.
A.C. 1140.
Romam scripsit, quas Nicolaus monachus Clarævallis, & postea S. Abbat ab epistolis, pertulit, is enim omnibus gestis adfuerat. Primo scripsit Papæ epistolam ampliorem, in qua errores Abaelardi refutat, & brevior, in qua narrat, quæ acta fuerint. In ista fatetur, quod stulte sibi requiem promississet, postquam schisma Petri Leonis quieverat, & quod novi hi errores non minus quam schisma essent Ecclesiæ perniciosi. Dicit, Abaelardum advocasse ex Italia Arnaldum Brixensem, discipulum suum, ut conjunctis viribus adversus Doctrinam Catholicam pugnarent. *In habitu suo, inquit, & vitæ ratione habent figuram pietatis, qua plures decipiant. Abaelardus in sugillationem Doctorum Ecclesiæ, magnis laudibus Philosophos effert, eorumque inventa & novas suas propositiones Patrum Doctrinæ præponit, quia vero omnes a facie ejus fugiunt, me omnium minimum ad singulare certamen expetit.* (*) Tum

ep. 190.

ep. 189.

Iii 3

S. Ber-

(*) Vor einigen Zeilen hatte der Heilige Bernardus vom Abaelardo gesagt: *Stans ergo Goliath una cum Armigero suo (Arnaldo Brixienti) inter utrasque acies clamat adversus Phalanges Israel, exprobratque agminibus Sanctorum, eo nimirum audacius, quo sentit, David non adesse.* Wenn aber

Sæcul. XII. S. Bernardus, postquam acta in Concilio
 A.C. 1140. Senonensi & Abaelardi appellationem ex-
 posuit, subjungit: *Tuum vero est, o Petri
 Successor! judicare, an debeat refugium
 invenire in Sede Petri, qui Petri fidem im-
 pugnat. Memineris tot gratiarum, qui-
 bus te cumulavit Dominus, & extincto jam
 schismate, ne quid desit coronæ tuæ, na-
 scentem quoque Hæresim opprime.*

ep. 188. Aliæ S. Bernardi Epistolæ diriguntur
 ad præcipuos Curia Romanæ Præsules, &
 primo generatim ad Episcopos & Cardina-
 les, quibus dicit: *Legite, si placet, Li-
 brum THEOLOGIAE Petri Abaelardi,
 ad manum est enim, cum, sicut gloriatur,
 a pluribus lectitur in Curia. Legite &
 alium, quem dicunt SENTENTIARUM,
 nec non & illum, qui inscribitur, SCITO
 TE IPSUM, & animadvertite, quanta
 Sacrilegiorum et errorum segete silvescant.*
 In quadam epistola ad Aimericum Can-
 cellarium dicit, quod Abaelardus glorie-
 tur,

aber Abaelardus sein eigenes Urtheil höher geschät-
 zet, als die Lehre der Heiligen Väter, so ist ihm
 dieser Fehler mit den Protestanten gemein, und ist
 es widerum wohl zu merken, daß wo Abaelardus
 von der Meynung der Väter abweicht, er viele ver-
 dächtige Sätze vertheidiget, als zum Beyspiel, daß
 Gott der Heilige Geist nicht von dem Wesen des
 Vaters und Sohnes herkomme, wie der Sohn von
 dem Wesen des Vaters. Im LXI. Abschnitt.

tur, se Cardinalibus & Clericis Ecclesiæ Romanæ discipulis suis scientiæ fontes aperuisse, libros suos Romanorum manibus teri, & in sinu ferri, quorum etiam tutelam suscepturi essent. Aliam præterea Epistolam S. Bernardus dedit ad Cardinalem Guidonem Castellanum, postea sub nomine Cœlestini II. Papam, & olim Abaelardi discipulum, quem ille præ ceteris præsidio sibi futurum esse sperabat. Tandem etiam Cardinali Ivoni, qui de gremio Canonicorum Regularium ad S. Victorem Parisiis erat, Cardinali Stephano Episcopo Prænestino, Cardinali Gregorio, Cardinali Guidoni Pisano, duobusque aliis, qui non nominantur, scripsit.

Sæcul. XII.
A.C. 1140.
ep. 338.

ep. 192.
ep. 193.

ep. 331. &c.

§. LXIV.

Tractatus S. Bernardi contra Abaelardum.

Longior illa S. Bernardi ad Innocentium Papam epistola magis Tractatus nomen meretur, in quo præcipuos Abaelardi errores refellit. Doctor ille Fidem definiēbat, quod sit *æstimatio rerum non apparentium*, dicebatque, quod examen fidem præcedere debeat. Idque probabat ex illo textu Ecclesiastici, *qui cito credit levis est corde*. At respondet S. Bernardus, Salomonem istud non de Fide in Deum, sed de mutua inter homines cre-

ep. 190. al.
opus 6. XI.
Abaelard. I.
Theol. init.
ibid. p. 1060.
Eccles. 19. 4.